

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w pkt. 1 oddalił powództwo W. S. i Z. S. przeciwko R. B. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, zaś w pkt. 2 orzekł w przedmiocie kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona powodowa, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego zmianę. W uzasadnieniu skarżąca podniosła, iż po upływie roku od dnia zawieszenia postępowania egzekucyjnego nie zostało ono podjęte i w związku z tym podlegało umorzeniu z mocy prawa, a nadto, że we wniosku o podjęcie zawieszzonego postępowania wierzyciel nie domagał się podjęcia egzekucji także co do odsetek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlegała oddaleniu.

Uznając ustalenia faktyczne poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym za prawidłowe, Sąd Okręgowy w pełni je podziela i przyjmuje za własne.

Skarżący podnieśli w apelacji dwa zarzuty dotyczące postępowania egzekucyjnego prowadzonego początkowo przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi pod sygn. akt V Km 489/03, a następnie przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu pod sygn. akt I Km 1760/06 (w związku z przekazaniem sprawy według właściwości). Pierwszy zarzut dotyczył możliwości umorzenia postępowania egzekucyjnego w związku z upływem jednego roku od dnia wydania przez Komornika Sądowego postanowienia o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego, tj. od dnia 9 kwietnia 2003 roku do dnia złożenia przez wierzyciela wniosku o podjęcie postępowania, tj. 13 października 2004 roku. Drugi zarzut dotyczył treści wniosku wierzyciela o podjęcie postępowania egzekucyjnego. Powodowie podnieśli, iż postępowanie egzekucyjne zostało podjęte co do całości żądania, natomiast wierzyciel we wniosku nie wskazał, że domaga się podjęcia egzekucji także w zakresie odsetek. Na marginesie należy podkreślić, iż postępowanie w sprawie o sygn. akt I Km 1760/06 zostało umorzone w dniu 16 sierpnia 2007 roku wskutek bezskuteczności egzekucji, a następnie na podstawie tego samego tytułu wykonawczego, tj. wyroku Sądu Rejonowego w Łodzi o sygn. akt I C 231/00/2, została wszczęta egzekucja przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi J. Z. w dniu 17 listopada 2009 roku, która prowadzona jest nadal pod sygn. akt Km 4500/09. Zatem, pomiędzy zakończeniem jednego postępowania egzekucyjnego i jego ponownym wszczęciem w innym postępowaniu egzekucyjnym (na podstawie tego samego tytułu wykonawczego) nie upłynął 3 letni termin, który spowodowałby przedawnienie zasądzonych odsetek należnych w przyszłości.

W pierwszej kolejności należy rozważyć zarzut możliwości umorzenia z mocy prawa postępowania egzekucyjnego o sygn. akt I Km 1760/06. Z analizy akt sprawy egzekucyjnej wynika, iż postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2003 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-W. w Ł., na podstawie art. 820 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie na wniosek wierzyciela. Wierzyciel R. B. wniósł o zawieszenie postępowania egzekucyjnego na okres 6 miesięcy w związku z wystąpieniem do Sądu z wnioskiem o wyjawienie majątku dłużników W. S. i Z. S.. Następnie w piśmie z dnia 5 listopada 2003 roku R. B. wniósł o dalsze zawieszenie postępowania i poinformował Komornika Sądowego, iż postępowanie w przedmiocie wyjawienia majątku dłużników toczy się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w sprawie o sygn. akt I Co 680/03. W konsekwencji dnia 7 listopada 2003 roku Komornik Sądowy wydał ponowne postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 820 k.p.c. Orzeczenie w sprawie o sygn. akt I Co 680/03 w sprawie o wyjawienie majątku zostało wydane dnia 6 października 2003 roku, natomiast sprawa została zakreślona dnia 21 maja 2004 roku w związku ze złożeniem wykazu majątku i przyrzeczeniem. Wierzyciel R. B. złożył wniosek o podjęcie postępowania egzekucyjnego dnia 13 października 2004

roku, a zatem po upływie niespełna pięciu miesięcy od dnia zakończenia sprawy o wyjawienie majątku dłużników, tj. ustania przyczyny zawieszenia.

Powyższe ustalenia nie dają podstawy do uznania, iż postępowanie egzekucyjne podlegało umorzeniu z mocy prawa. Zgodnie bowiem z art. 823 k.p.c. postępowanie egzekucyjne umarza się z mocy samego prawa, jeżeli wierzyciel w ciągu roku nie dokonał czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania lub nie zażądał podjęcia zawieszonoego postępowania. Termin powyższy biegnie od dnia dokonania ostatniej czynności egzekucyjnej, a w razie zawieszenia postępowania - od ustania przyczyny zawieszenia. W doktrynie i orzecznictwie podkreśla się, że roczny termin, o którym mowa w w/w przepisie biegnie od dnia, kiedy wierzyciel mógł żądać podjęcia postępowania. W przedmiotowej sprawie postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono na wniosek wierzyciela w związku z wystąpieniem przez niego z wnioskiem o wyjawienie majątku dłużników. Przyczyna zawieszenia postępowania egzekucyjnego trwała zatem do czasu zakończenia sprawy o wyjawienie majątku toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi o sygn. akt I Co 680/03, tj. do dnia 21 maja 2004 roku. Roczny termin do dokonania przez wierzyciela czynności w zawieszonym postępowaniu egzekucyjnym rozpoczął bieg dnia 21 maja 2004 roku, natomiast wniosek o podjęcie zawieszonoego postępowania egzekucyjnego R. B. złożył dnia 13 października 2004 roku.

Odnosząc rozważania do zarzutów skarżących dotyczącego prowadzenia postępowania egzekucyjnego po jego podjęciu w całości, podczas gdy wniosek wierzyciela o podjęcie postępowania nie obejmował *expressis verbis* żądania w zakresie odsetek, należy wskazać, iż dnia 24 marca 2003 roku R. B. złożył wniosek egzekucyjny, w którym precyzyjnie określił, że domaga się wyegzekwowania od dłużników kwoty głównej wraz z odsetkami, kosztami procesu i kosztami postępowania klauzulowego. Jeżeli zatem wnioski procesowe wierzyciela składane w toku postępowania nie dotyczą wyraźnie określonej jego części, to nie ma potrzeby ponownego powtarzania żądania prowadzenia egzekucji z wymienieniem poszczególnych składników roszczenia, a wystarczy sformułowanie „o podjęciu zawieszonoego postępowania” – jak to uczynił wierzyciel.

Konkludując, wobec braku uzasadnionych zarzutów i niewystępowania podstaw, które Sąd winien brać pod uwagę z urzędu, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację jako bezzasadną.